

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Biblia Hebraica

Majus, Johann Heinrich

Francofurti ad Moenum, 1716

Ecclesiastes

[urn:nbn:de:bsz:31-295282](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-295282)

בראשו והכסיל בחשך הולך וידעתי גם־אני שפִּקְרָה
 אַחַד יִקְרָה אֶת־כָּלֶם : וְאִמַּרְתִּי אֲנִי בְלִבִּי כַּמְקַרְרָה מו
 הַכֶּסֶל גַּם־אֲנִי יִקְרָנִי וְלִמָּה חֲכַמְתִּי אֲנִי אִזּוֹ יִתֵּר
 וְדַבַּרְתִּי בְלִבִּי שֶׁגִּס־זֶה הַבַּל : כִּי אִין זְכוּרִין לַחֲכָם עִם־ 6
 הַכֶּסֶל לְעוֹלָם בְּשִׁפְכֵר הַיָּמִים הַבָּאִים הַכֹּל נִשְׁפָּח
 וְאִיךָ יָמוּת הַחֲכָם עִם־הַכֶּסֶל : וְשָׁנֵאתִי אֶת־הַחַיִּים כִּי 7
 רָע עָלַי הַמַּעֲשֵׂה שֶׁנַּעֲשֵׂה תַחַת הַשֶּׁמֶשׁ כִּי הַכֹּל הַבַּל
 וְרַעוּת רוּחַ : וְשָׁנֵאתִי אֲנִי אֶת־כָּל־עַמְלֵי שֶׁאֲנִי עֹמֵל תַּחַת 8
 הַשֶּׁמֶשׁ שֶׁאֲנִי חָנוּ לְאָדָם שֶׁיְהִיֶּה אַחֲרָי : וּמִי יוֹדֵעַ הַחֲכָם 9
 יְהִיֶּה אִזּוֹ כָּל וְשִׁלַּט בְּכָל־עַמְלֵי אֲשַׁעְמְלֵתִי וְשֶׁחֲכַמְתִּי
 תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ גַּם־זֶה הַבַּל : וּסְבוֹתַי אֲנִי לִיאֵשׁ אֶת־לִבִּי כ
 עַל כָּל־הָעֹמֵל שֶׁעֲמַלְתִּי תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ : כִּי־יֵשׁ אָדָם 1
 שֶׁעֲמַל בַּחֲכָמָה וּבִדְעוּת וּבִכְשָׁרוֹן וּלְאָדָם שֶׁלֹּא עֲמַל־
 בּוֹ יִתְנַנֵּנוּ חֲלָקוֹ גַּם־זֶה הַבַּל וְרַעַח רַבָּה : כִּי מִה־הַיּוֹה 2
 לְאָדָם בְּכָל־עַמְלוֹ וּבִרְעִיוֹן לִבּוֹ שֶׁהוּא עֹמֵל תַּחַת
 הַשֶּׁמֶשׁ : כִּי כָל־יָמָיו מִכְּאֲבִים וְכַעַס עֲנִינּוֹ גַם־בַּלִּילָה 3
 לֹא־שָׁכַב לִבּוֹ גַּם־זֶה הַבַּל הוּא : אִין טוֹב בְּאָדָם 4
 שֶׁיֵּאבֵל וְשִׁתָּה וְהִרְאָה אֶת־נַפְשׁוֹ טוֹב בְּעַמְלוֹ גַּם־זֶה
 רְאִיתִי אֲנִי כִּי מִי־הָאֱלֹהִים הִיא : כִּי מִי יֵאבֵל וּמִי יִחוּשׁ כֹּה
 חוּץ מִמֶּנִּי : כִּי לְאָדָם שֶׁטוֹב לִפְנֵי נֵתַן חֲכָמָה וְדַעַת 6
 וְשִׁמְחָה וְלַחֻטָּא נֵתַן עֲנִין לְאִסָּף וּלְכַנּוֹס לְתֵת לְטוֹב
 לִפְנֵי הָאֱלֹהִים גַּם־זֶה הַבַּל וְרַעוּת רוּחַ :

לְכָל זְמַן וְעַת לְכָל־חַפְזֵי תַּחַת הַשָּׁמַיִם : א	עַת לְלֹדֶת
2 וְעַת לְמוֹת	עַת לְטַעַת
וְעַת לְעַקּוֹר גִּטּוּעַ :	עַת לְחַרוֹג
3 וְעַת לְרַפּוּא	עַת לְפָרוֹץ
וְעַת לְבְנוֹת :	עַת לְכַבּוֹת
4 וְעַת לְשִׁחּוֹק	

חתחתחתחחג Hhhh hhh3
 יקמין בזק v. 16.

CAP. 2. II
 Offendit va
 nitatem lea
 tiæ ac volu
 ptatum hu
 man. oycum
 magnifico
 rum, quam
 la.

CAP. 2. III.
 Probat vani
 tatem tempo
 ri - mutabilis
 & sibi inuicem
 contraria.

ועת רקור :	עת ספור
ועת כנוס אכנים :	העת להשליך אכנים
ועת לרהק מחבק :	עת לחבוק
ועת לאפר :	6 עת לבקש
ועת להשליך :	עת לשמור
ועת לתפור :	7 עת לקרוע
ועת לדבר :	עת לחשות
ועת לשנא :	8 עת לאהב
ועת שלום :	עת מלחמה

Vnde ad cogitatione creatoris & moderatoris omnium eiusque operum, adspirandum, nihilque fortuitis casibus tribuendum, nec ex euentu externo iudicandum.

9 מה יתרון העושה באשר הוא עמל : ראיתי את הענין
 10 אשר נתן אלהים לבני האדם לענות בו : את הכל
 עשה יפה בעתו גם את העולם נתן בלבם מבלי אשר
 לא ימצא האדם את המעשה אשר עשה האלהים
 11 מראש ועד סוף : ידעתי כי אין טוב גם כי אם לשמוח
 12 ולעשות טוב בחייו : וגם כל האדם שיאכל ושתה
 13 וראה טוב בכל עמלו מתת אלהים היא : ידעתי כי כל
 14 אשר יעשה האלהים הוא יהיה לעולם עליו אין להוסיף
 15 ומפניו אין לגרוע והאלהים עשה שיראו מלפניו : מה
 16 שחיה כבר הוא ואשר להיות כבר היה והאלהים
 17 יבקש את נרדף : ועוד ראיתי תחת השמש מקום
 18 המשפט שמה הרשע ומקום הצדק שמה הרשע :
 19 אמרתי אני בלבי את הצדיק ואת הרשע ישפט
 האלהים כי עת לכל הפעם ועל כל המעשה שם :
 20 אמרתי אני בלבי על דברת בני האדם לברם האלהים
 21 ולראות שהם בחרמה וחרה להם : כי מקרה בני האדם
 ומקרה הבחמה ומקרה אחר להם כמות זה כן כמות זה
 ורוח אחר לכל ומותר האדם מן החכמה אין כי הכל
 כהכל : הכל הולך אל מקום אחר הכל היה מן העפר
 והכל

קמץ בזק. י. 19.

2 והכל שב אל העפר: מי יודע רוח בני האדם העלה היא
 למעלה ורוח הפחמה הירדת היא למטה לארץ:
 2 וראיתי כי אין טוב מאשר ישמח האדם במעשיו כי
 הוא חלקו כי מי יביאנו לראות במה שיהיה אחריו:
 4 ושבתני אני ואראה את כל העשקים אשר נעשים א
 תחת השמש והנה דמעת העשקים ואין להם מנהם
 ומי יודע עשקיהם פה ואין להם מנהם: ושנח אני את
 2 המיתים שכבר מתו מן החיים אשר המה חיים עדנה:
 3 וטוב משניהם את אשר ערן לא היה אשר לא ראה
 4 את המעשה הרע אשר נעשה תחת השמש: וראיתי
 אני את כל עמל ואת כל כשרון המעשה כי היא
 קנאת איש מרעהו גם זה הבל ורעות רוח: הכסיל ח
 הבק את ידיו ואכל את בשרו: טוב מלא כף נחת
 6 ממלא חפנים עמל ורעות רוח: ושבתני אני ואראה
 7 הבל תחת השמש: יש אחד ואין שני גם בן ואח אין
 8 לו ואין קץ לכל עמלו גם עינו לא תשבע עשר ולמו
 אני עמל ומחסר את נפשי מטובה גם זה הבל וענין
 רע הוא: טובים חשנים מן האחד אשר יש להם שכר
 9 טוב בעמלם: כי אם יפלו האחד יקים את חברו
 1 ואילו האחד שיפל ואין שני להקומו: גם אם ישכרו
 1 שנים ותם להם ולאחד איך יתם: ואם יתקפו האחד
 2 השנים יעמדו נגדו והחוט המשלש לא במהרה ינתק:
 3 טוב ילד מסכן ותכם ממלך זקן וכסיל אשר לא ידע
 4 להזהר עוד: כי מבירת הסורים יצא למלך כי גם
 1 במלכותו נולד רש: ראיתי את כל החיים המהלכים מו
 תחת השמש עם הילד השני אשר יעמד תחתיו:
 6 אין קץ לכל העם לכל אשר היה לפניו גם
 האחרונים לא ישמחו בו כי גם זה הבל ורעיון רוח:
 שמר

CAP. 7. IV. Docer vani- tati subiectas & oppressio- ni interiores,

alios inuidiz,

avaritiz,

Regum Sul- titiz.

9 v. 10. 16.

10 v. 10. 16.

ב טעמים v. 10. עינו ק' v. 8. חמ' בסגול v. 22.

Teled co- gnanu cre- antu li me- decantis amant equos ope- rum ad- p- arandum, ut- que formatis celina mto- endary, nec ex certis extimo iudi- catione.

& oppres-
siones
de festan-
da longani-
mitate & pa-
cientia,

Sapientia

equanimitate in prosperis & adversis,

De cauenda imaginatio-
ne namq; sapientie & iustitie, per timorem Dei.

De maledictis dissimulandis.

De imperfectione cognitionis nostrae in hac vita, propter miserrimam imaginem Dei.

7 כִּן יִשְׁחַק הַכְּסִיל גַּם־זוֹ הַבַּל : כִּי הָעֵשֶׁק יְהוֹלֵל חָכֶם
 8 וַיֵּאבֵד אֶת־לֵב מִתְנַה : טוֹב אַחֲרִית דְּבַר מְרֵאשִׁיתוֹ
 9 טוֹב אֲדָרָךְ רוּחַ מִנְבֵּה רוּחַ : אֶל־תִּבְהַל מְרוּחְךָ לַכְּעוֹס
 י כִּי כְעַס בְּחִיק כְּסִילִים יִנּוּחַ : אֶל־תֹּאמֶר מַה הִיָּה
 שֶׁהַיָּמִים הָרֵאשִׁוֹנִים הָיוּ טוֹבִים מֵאֵלֶּה כִּי לֹא כִחְכְּמָה
 11 שְׁאַלְתָּ עַל־זוֹ : טוֹבָה חֲכָמָה עַם־נַחְלָה וְיִתְרָה לְרֵאִי
 12 הַשָּׁמַיִשׁ : כִּי בְצַל חֲכָמָה בְּצַל הַכְּסֵף וְיִתְרוֹן דְּעֵת
 13 הַחֲכָמָה תְּחִיָּה בְעַלְיָה : רְאָה אֶת־מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים כִּי
 14 מִיִּוֹכַל לִתְקַן אֶת־אֲשֶׁר עָוְתוּ : בְּיוֹם טוֹבָה הִיָּה כְּטוֹב
 וּבְיוֹם רָעָה רְעָה רְאָה גַם אֶת־זוֹ לַעֲמַת־זוֹ עֲשֵׂה הָאֱלֹהִים
 15 עַל־דְּבַר־תְּשׁוּבָה שְׁלֹא יִמְצֵא הָאָדָם אַחֲרָיו מְאוּמָה : אֶת־הַכֹּל
 רֵאִיתִי בְיַמֵּי הַבְּלִי וְשׁ צְדִיק אֶבֶד בְּצַדְקוֹ וְיֵשׁ רָשָׁע
 16 מְאִירָךְ כְּרַעְתּוֹ : אֶל־תִּהְיֶה צְדִיק הַרְבֵּה וְאֶל־תִּתְחַכֵּם
 17 יוֹתֵר לְמַה תִּשׁוּמָם : אֶל־תִּרְשָׁע הַרְבֵּה וְאֶל־תִּהְיֶה כָּסֵל
 18 לְמַה תִּקְוֶה כִּלְאֵי עֵתְךָ : טוֹב אֲשֶׁר תֵּאָחֵז בְּזוֹ וּגְסִימָזָה
 אֶל־תִּנְחַ אֶת־יְרֵךְ כִּי־יֵרָא אֱלֹהִים וְצִיָּא אֶת־כָּלָם :
 19 הַחֲכָמָה תַּעֲזוּ לַחֲכָם מַעֲשֵׂרָה שְׁלִישִׁים אֲשֶׁר הָיוּ בְעִיר :
 20 כִּי אָדָם אִין צְדִיק בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יִחַמָּא :
 21 גַּם לְכָל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר יִדְבְּרוּ אֶל־תִּתֵּן לִבְךָ אֲשֶׁר לֹא־
 22 תִּשְׁמַע אֶת־עֲבָרְךָ מִקַּלְלֶךָ : כִּי גַם־פְּעָמִים רַבּוֹת יִדַּע
 23 לִבְךָ אֲשֶׁר גַּם־אֶת קַלְלֶת אַחֲרָיִם : כִּלְזֵה נִסִּיתִי
 24 בְּחֲכָמָה אִמְרַתִּי אַחֲכָמָה וְהִיא רְחוּקָה מִמֶּנִּי : רְחוּקָה־מֶה
 25 כַּה שְׁהִיָּה וְעַמְקִי עַמְקִי מִי יִמְצְאוּנִי : סְבוּתִי אֲנִי וּלְבִי לְרַעַת
 וְלִתְרוֹ וּבִקְשׁ חֲכָמָה וְהִשְׁבִּוֹן וּלְרַעַת רָשָׁע כְּסֵל
 26 וְהַסְכָּלוֹת הוֹלֵלוֹת : וּמוֹצֵא אֲנִי מִרַמְפוֹת אֶת־הָאִשָּׁה
 אֲשֶׁר־הִיא מְצוּרִים וְחַרְמִים לִבְהָ אֲסוּרִים יְדִיָּה טוֹב לִפְנֵי
 27 הָאֱלֹהִים יִמְלֹט מִמֶּנָּה וְחוּטָא יִלְכַד בָּהּ : רְאָה־זוֹ מְצִאתִי
 28 אִמְרָה קְהֵלֶת אַחַת לְאַחַת לְמִצָּא הַשְּׁבִוִּן : אֲשֶׁר עוֹד־
 בִּקְשָׁה

f inqpi-
centiz.

v. 22. אתה ק

בְּקִשְׁוֹ נַפְשִׁי וְלֹא מִצְאָתִי אֶדָם אַחֵר מֵאַלְף מִצְאָתִי
 29 וְאִשָּׁה בְּכָל־אֱלֹהִים לֹא מִצְאָתִי : לְבַד רָאִה־זֶה מִצְאָתִי
 אֲשֶׁר עָשָׂה הָאֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם יִשְׂרָאֵל וְהִמָּה בְּקִשְׁוֹ
 חִטְבֵּנוֹת רַבִּים : מִי כִּהְחַכְּמוּמִי יוֹדַע פֶּשֶׁר דְּבַר חֲכָמַת א
 אֶדָם תֹּאִיר פָּנָיו וְעַז פָּנָיו יִשְׁנֶא : אֲנִי פִי־מֶלֶךְ שְׂמֵר וְעַל 2
 דְּבַר־תְּשׁוּבַת אֱלֹהִים : אֶל־תִּבְחַל מִפְּנֵי תַלְף אֵל 3
 תַעֲמֹד בְּדַבַּר רַע כִּי כָל־אֲשֶׁר יִחְפֹּץ יַעֲשֶׂה : בְּאֲשֶׁר־ 4
 דְּבַר־מֶלֶךְ שְׁלֵטוֹן וּמִי יֹאמַר־לוֹ מִה־תַּעֲשֶׂה : שׁוֹמֵר ה 5
 מִצְוָה לֹא יִדַּע דְּבַר רַע וְעַתּוֹת וּמִשְׁפָּט יִדַּע לֵב חָכֵם :
 כִּי לְכָל־חָפֶּץ יֵשׁ עֵת וּמִשְׁפָּט כִּי־רַעַת הָאָדָם 6
 רַבָּה עָלָיו : כִּי־אֵינְנוּ יוֹדַע־מַה־שִׁיחֶיהָ כִּי כֹאֲשֶׁר יִהְיֶה מִי 7
 נִגִּיד לוֹ : אִין אֶדָם שְׁלֵיט בְרוּחַ לְכֹלֹא אֶת־הַרוּחַ וְאִין 8
 שְׁלֵטוֹן בְּיוֹם חַפּוֹת וְאִין מִשְׁלַחַת בְּמִלְחָמָה וְלֹא־מֶלֶט 9
 רִשָּׁע אֶת־בְּעָלָיו : אֶת־כְּלֹזָה רִאִיתִי וְנָתַן אֶת־לִפִּי לְכָל־
 מַעֲשֵׂה אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה תַחַת הַשָּׁמַיִם עֵת אֲשֶׁר שְׁלַט הָאָדָם
 בְּאָדָם לְרַע לוֹ : וּבִכֵּן רִאִיתִי רִשָּׁעִים קְבָרִים וְכֹאֵו 1
 וּמִמְקוֹם קְרוֹשׁ יִחַלְכוּ וְיִשְׁתַּכְּחוּ בְעִיר אֲשֶׁר בֵּן עֵשׂוֹ נִפְּ
 זֶה הִבֵּל : אֲשֶׁר אִין נַעֲשֶׂה פְתָגָם מַעֲשֵׂה הַרְעָה מִהֲרָה 1
 עַל־כֵּן מֵלֹא לֵב בְּנֵי־הָאָדָם כִּהֵם לַעֲשׂוֹת רַע : אֲשֶׁר חָפֵּא 2
 עֹשֶׂה רַע מֵאֵת וּמֵאֲרִיךְ לוֹ כִּי נִסְיוֹדַע אֲנִי אֲשֶׁר יִהְיֶה
 טוֹב לִירֹאֵי הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר יִרְאוּ מִלִּפְנֵי : וְטוֹב לֹא־יִהְיֶה 3
 לְרִשָּׁע וְלֹא־יִאֲרִיךְ יָמָיו כִּי כָּל אֲשֶׁר אֵינְנוּ יֹרֵא מִלִּפְנֵי
 אֱלֹהִים : יֵשׁ־הִבֵּל אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יֵשׁ 4
 צְדִיקִים אֲשֶׁר מִגִּיעַ אֱלֹהִים כִּמַּעֲשֵׂה הַרְשָׁעִים וְיִשְׁרָשָׁעִים
 שְׂמִינִיעַ אֱלֹהִים כִּמַּעֲשֵׂה הַצְדִיקִים אִמְרֹתֵי שְׂנֵם־זֶה
 הִבֵּל : וְשִׁבְחֹתִי אֲנִי אֶת־הַשְּׂמִיחָה אֲשֶׁר אִין טוֹב לָאָדָם טו
 תַחַת הַשָּׁמַיִם כִּי אִם־לְאֶבֶל וּלְשִׂחוֹת וּלְשִׂמּוֹת וְהוּא
 יִלְוֵנוּ בְעַמְלּוֹ יְמֵי חַיָּו אֲשֶׁר־נָתַן־לוֹ הָאֱלֹהִים תַּחַת
 טטטטטטט ב 2 1111 השמש

2. Chr. 6, 15.

imperium, v. 8.

v. 4, v. 78, 49.

FER 4, 16.

judicium, ER 1, 20.

CAP. VII. Que tamen illustratur per lucem & sapient. hypostaticam, cui obtemperandum.

Instauratio nis necessitas & utilitas.

Sors piorum & impiorum inuerva; illorum tamen animus & exitus laetus ac felix est, horum contra.

א במקום ה' v. 1.

de oppo...

apost...

de m...

de m...

de m...

6 השמש : כאשר נתתי את לבי לדעת חכמה ולראות את הענין אשר נעשה על הארץ כי גם ביום ובלילה
7 שנה בעניו איננו ראה : וראיתי את כל מעשה האלהים כי לא יוכל האדם למצוא את המעשה אשר נעשה תחת השמש בשל אשר יעמל האדם לבקש ולא ימצא וגם אם יאמר החכם לדעת לא יוכל למצא :

CAP. 8. IX. Omnia in manu Dei esse, & ex accidentibus externis non iudicandum, sed admirandam Dei providentiam agnoscendam, ex tunc que spectandum piorum & impiorum.

1 opera

א כי את כל זה נתתי אל לבי ולבוא את כל זה אשר הצדיקים והחכמים ועבדיהם ביד האלהים גם אהבה גם שנאה אין יודע האדם הכל לפנייהם : הכל כאשר לכל מקרה אחר לצדיק ולרשע לטוב ולטהור ולטבא ולזבח ולאשר איננו זבח כטוב כחמא הנשבע כאשר שבעה ירא : זה ידע בכל אשר נעשה תחת השמש כי מקרה אחר לכל וגם לב בני האדם מלא ידע והוללות בלבכם בחייהם ואחריו אל המתים : כי מי אשר יבחר אל כל החיים יש בטחון כי לבלב חל הוא ה טוב מן האריה המת : כי החיים יודעים שימתו והמתים אינם יודעים מאומה ואין עוד להם שכל כי 6 נשכח זכרם : גם ארבתם גם שנאתם גם קנאתם כבר אבדה וחלק אין להם עוד לעולם בכל אשר נעשה תחת השמש : לה אכל בשמחה לחמה ושתי בלב טוב יינה כי כבר רצה האלהים את מעשיה : 8 בכל עת יהיו בגדיה לבנים ושמן על ראשה אל יחסר : 9 ראה חיים עם אשה אשר אהבת כל ימי חייה הבלה אשר נתן לה תחת השמש כל ימי הבלה כי הוא חלקה בחיים ובעמלה אשר אתה עמל תחת השמש : כל אשר תמצא ידך לעשות בכחה עשה כי אין מעשה וחשבון ודעת וחכמה בשאול אשר אתה הלה שמה : שבת י וראה תחת השמש כי לא לקלים הפרוץ ולא לגבורים

1 i t curfus.

יחבר ק' 4.

טו טה שיהיה ואשר יהיה מאחריו מי יגיד לו : עמל

הכסלים תיגענו אשר לא ידע ללכת אל עיר : אלה

7 ארץ שמלכה גער ושריה בבקר יאכלו : אשריה ארץ

שמלכה בן חורים ושריה בעת יאכלו בגבורה ולא

8 בשתי : בעצלתים יפה המקרה ובשפלות ידים ידלה

9 הבית : לשחוק עשים לחסויין ישמח חיים והכסה יענה

כ את הכל : גם במדעה מלך אל תקלל ובחרר משכבה

אל תקלל עשיר כי עוף השמים יולדה את הקול

א ובעל הכנפים יגיד דבר : שלח לחמה על פני המים

2 כי ברב הימים תמצאנו : תן חלק לשבעה וגם

3 לשמונה כי לא תדע מה יהיה רעה על הארץ : אם

יפלאו העבים נשם על הארץ יריקו ואם יפול עין

4 בדרום ואם בצפון מקום שיפול העין שם יהוא : שבר

ה רוח לא יזרע וראח בעבים לא יקצור : כאשר אינה

יודע מה דרך הרוח בעצמים בבטן המלאה פכה לא

תדע את מעשה האלהים אשר יעשה את הכל :

6 בבקר זרע את זרעה ולערב אל תנח ידה כי אינה

יודע אי זה יכשר הזה או זה ואם שניהם כאחד

7 טובים : ומתוק האור וטוב לעינים לדאות את

8 השמש : כי אם שנים הרבה יהיה האדם בכלם

ישמח ויזכר את ימי החשך כי הרבה יהיו כל שבת

9 הכל : שמת בחור בילדותה ויטיבה לפה בימי

בתורותיה וחלל בדרכי לפה ובמראי עיניה ודע כי

י על כל אלה יביאה האלהים במשפט : והסר פעם

מלכה והעבר רעה מבשרה כי הילדות והשתרות

א הכל : וזכר את בוראיה בימי בתורותיה עד אשר לא

יבאו ימי הרעה והגיעו שנים אשר תאמר איולי בהם

2 חפץ : עד אשר לא תחשך השמש והאור והירח

והכוכבים

† cum
compo-
sitione
† per pi-
gritiani
† per de-
missionem
† tabula-
tum

† factum
futurum
sit, 10: 10.

† adole-
scentiz
t. 12: 1.

† adole-
scentia
† 11: 9.

CAP. XI.
Sapientia fe-
men spargen-
dum, & cibus
distribuendus
largiter, inde-
fesse & matu-
re. Succellus
& fructus Deo
relinquendus

Iuvenes sapi-
entiam cocle-
stem ab in-
cunre & tate
discere & va-
nitatem fuge-
re debent, ut
beate morian-
tur, & in per-
secutionibus
perflittere
queant.

CAP. יב
XII.

v. 20. ה' יתירה v. 7. כפתח ל' v. 9. hoc versu Bomb. 4. ben. Hfr.
inchoant Cap. 11. ib. ובמראה ה' ibid. קמין בוקה גורל.
v. 10. Hsp. & Bas. hoc inchoant Cap. 11.

tceffant-
que
t molli-
trices
(dentex)
tinolax

tterro-
res
tamy-
gdalus
t appeti-
tus

11:2.

tstimuli,
v. r. Sain.
13:11.
tcolle-
tstanco-
rum

t doctri-
na
t defati-
gatio

Conclusio &
comen-
tio huius li-
bri.

Summa
verbi.

והכוכבים ושכו העקים אחר הגשם: ביום שיזעו שמרי
 הפית והתענותו אנשי החיל וכטלו הפ חנורת כי מעטו
 וחשכו הראות בארבות: וסגרו דלתים בשוק בשפל
 קול הטחנה ויקום לקול הצפור וישחו כל-בנות
 הארץ: גם מגלה ייראו וחתחתים בדרך וינאץ השקד
 ויסתכל החגב ותפר האכיונה כי הלך האדם אל-בית
 עלמו וסבכו בשוק הסופדים: עד אשר לא-ירחק
 חבל הכסף ותרין גלת הזהב ותשבר כל על-המבוע
 ונרץ הגלגל אל-הבור: וישב העפר על-הארץ כשהיה
 והרוח תשוב אל-האלהים אשר נתנה: הכל הבלים
 אמר הקהלת הכל הכל: ויתר שהיה קהלת חכם
 עוד למד-דעת את-העם ואון וחקר תקון משלים
 הרבה: בקש קהלת למצא דברי-חפץ וכתוב ישר
 דברי אמת: דברי חכמים בדרבנות וכמשמרות
 נטויעים בעלי אספות נתנו מדעה אחד: ויתר
 מהמה בני הזהר עשות ספרים הרבה אין לין
 ולחג הרבה ונעת בשר: סוף דבר הכל נשמע את-
 האלהים ירא ואת-מצותיו שמור כי זה כל-האדם: כי
 את-כל-כעשה האלהים יבא במשפט על כל-נעלם
 אם טוב ואם רע:

סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו
 שמור כי זה כל האדם: סימן יתקק

ס' רבתי 13. v. ירתקק v. 6.

סכום פסוקי דספר קהלת מאתים ועשרים ושנים
 וסימנו מה שהיה כבר נקרא שמו" וגם חציו מה שהיה
 כבר נקרא שמו" וסדריו ארבעה וסימנו אנא במ
 אודה יה'

a) cap. 6:10. b) ib. c) Pl. 128: 1p.

ויהי